

UZASADNIENIE

Decyzją z 28.05.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił W. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 21.05.2018 r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy wobec czego brak podstaw do przyznania renty z tytułu niezdolności od 1.05.2018 r. /decyzja k. 58 akt ZUS/.

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą wnioskodawca złożył od niej odwołanie wnosząc o zmianę skarżonej decyzji i przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy /odwołanie k. 3- 4/.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie /k. 6/.

Na rozprawie w dn. 12.06.2019 r. wnioskodawca poparł odwołanie a pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie /e-prot. z 12.06.2019 r.: 00:04:30, 00:06:21/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca - W. R. ur. (...) pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy do 30.04.2018 r. Odwołujący legitymuje się wykształceniem zawodowym – z zawodu jest mechanikiem samochodowym, w którym pracował ostatnio. . W dn. 16.03.2018 r. odwołujący złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. / niesporne/.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z 13.04.2018 r. stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy /orzeczenie k. 56 akt ZUS/.

Po rozpoznaniu sprzeciwu wnioskodawcy Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 21.05.2018 r. także uznała ubezpieczonego za niezdolnego do pracy /orzeczenie k. 57 akt ZUS/.

W efekcie ZUS skarżoną decyzją z 28.05.2018 r. odmówił W. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy /decyzja k. 58 akt ZUS/.

Z punktu widzenia ortopedii u wnioskodawcy rozpoznano zespół bolesnego barku prawego i zmiany dyskopatyczne w odcinku lędźwiowym kręgosłupa bez upośledzenia funkcji. Według oceny ortopedycznej ubezpieczony jest zdolny do pracy /opinia biegłego ortopedy k. 12-14/.

Z punktu widzenia onkologii u wnioskodawcy rozpoznano raka jądra, po usunięciu jądra z powrózkiem nasiennym w sierpniu 2015 r., po uzupełniającej chemioterapii (...) od stycznia 2016 r. (...) po usunięciu węzłów chłonnych zaotrzewnowych bez przerzutów. Według oceny onkologicznej ubezpieczony jest zdolny do pracy /opinia biegłego onkologa k. 19-20/.

Z punktu widzenia kardiologii u wnioskodawcy rozpoznano nadciśnienie tętnicze kontrolowane lekami, łagodne zaburzenia rytmu serca postacią skurczów dodatkowych nadkomorowych, komorowych i napadowego migotania przedsionków. Według oceny kardiologicznej ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy /opinia biegłego kardiologa k. 25-27, uzupełniająca opinia biegłego kardiologa k. 71-72/.

Z punktu widzenia urologii u wnioskodawcy rozpoznano stan po usunięciu jądra lewego z powodu nowotworu i uzupełniającej chemioterapii oraz po usunięciu węzłów chłonnych zaotrzewnowych bez potwierdzonych przerzutów. Według oceny urologicznej ubezpieczony jest zdolny do pracy /opinia biegłego urologa k. 46/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego oraz wydane w sprawie opinie biegłych lekarzy,

których specjalizacje odpowiadają rodzajowi schorzeń występujących u wnioskodawcy. Biegli wypowiedzieli się w sposób stanowczy, że wnioskodawca jest osobą zdolną do pracy. Wydane w sprawie opinie są jasne, spójne i logicznie uzasadniają stan zdrowia wnioskodawcy, stanowiąc tym samym wiarygodne źródło dowodowe. W szczególności biegły kardiolog w sposób rzeczowy, logiczny i wnikliwy wypowiedział się co do zdolności do pracy wnioskodawcy uwzględniając dodatkowo złożoną przez skarżącego dokumentację medyczną. Podniesione przez ubezpieczonego w jego piśmie procesowym uwagi krytyczne wobec wniosków końcowych wyrażonych w opiniach biegłych nie mogą skutkować zmianą oceny tych opinii jako pełnowartościowych środków dowodowych w niniejszej sprawie, albowiem wnioskodawca w istocie nie formułuje żadnych zarzutów co do opinii biegłych a jedynie polemizuje z niekorzystnymi dla niego wnioskami końcowymi, przedstawiając własną subiektywną ocenę w tym przedmiocie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Stosownie do art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku (Dz. U.

z 2018r. poz. 1270 z późn. zm.) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- jest niezdolny do pracy całkowicie lub częściowo,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy
- oraz niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w pkt 3 art. 57 w/w ustawy, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była okoliczność czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy.

Zgodnie z treścią przepisu art. 12 przywołanej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej

z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności

do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Zdefiniowanie pojęcia "poziom kwalifikacji", użytego w tym przepisie ma istotne znaczenie, bowiem stanowi ono podstawę do ustalania rodzajów prac, które są w zasięgu możliwości ubezpieczonego, mimo stwierdzonego upośledzenia sprawności organizmu, a co za tym idzie, do ustalenia czy ograniczenie zdolności do pracy można zakwalifikować, jako znaczne. O poziomie posiadanych kwalifikacji do pracy decyduje nie tylko wykształcenie, lecz także uzyskana poprzez przyuczenie do zawodu umiejętność wykonywania specjalistycznej, kwalifikowanej pracy, także pracy fizycznej. Niższy jest zatem poziom kwalifikacji osób wykonujących proste prace fizyczne, niewymagające przyuczenia zawodowego niż poziom kwalifikacji osób wykonujących prace wymagające określonych specjalistycznych umiejętności nabywanych na podstawie przygotowania zawodowego /tak SA w wyroku z 19.11.2015 r., III AUa 786/15, Lex nr 1950585/. Częściowo niezdolny do pracy jest pracownik, który w wyniku choroby ma w istotny sposób ograniczoną zdolność do pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Może on natomiast wykonywać zatrudnienie niżej kwalifikowane, o niższych zarobkach, w obniżonym wymiarze godzin. Wykonywanie pracy o takim charakterze nie świadczy o odzyskaniu zdolności do pracy./tak SA w Szczecinie w wyroku z 19.01.2016 r., III Aua 342/15, Lex nr 2026205/. Całkowita niezdolność do pracy polega na niemożności wykonywania jakiegokolwiek pracy zawodowej.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw dla uwzględnienia odwołania.

Ustalenia dokonane w toku postępowania nie uzasadniają zmiany zaskarżonej decyzji i nie stanowią podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności

do pracy. Przeprowadzone postępowanie wykazało bowiem, że wnioskodawca

nie jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 w/w ustawy. Wynika to w sposób jednoznaczny z opinii biegłych o specjalizacjach lekarskich, odpowiadających charakterowi schorzeń występujących u odwołującego potwierdzając tym samym zasadność orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, i w konsekwencji prawidłowość zaskarżonej decyzji organu rentowego.

Stosownie do zgodnych opinii biegłych urologa, onkologa, kardiologa, ortopedy stwierdzić należy, iż występujące u wnioskodawcy schorzenia nie powodują takiego naruszenia funkcji organizmu, które dawałoby podstawy do orzeczenia niezdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Zdiagnozowane schorzenia nie są przeszkodą do zatrudnienia ubezpieczonego.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę opinie biegłych wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, biegli wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną w aktach ZUS i niniejszej sprawie, przeprowadzili stosowne wywiady i dokonali badania wnioskodawcy. W związku z tym Sąd ocenił je jako rzetelne, jasne, obiektywne i wiarygodne źródło dowodowe.

Sam fakt istnienia u wnioskodawcy schorzeń, potwierdzonych przez biegłych nie może być utożsamiany z niezdolnością do pracy odwołującego, w szczególności przy istniejącym poziomie kwalifikacji zawodowych.

Stwierdzenie stanu chorobowego nie jest bowiem jednoznaczne z kwalifikacją do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wobec wyżej wskazanych opinii biegłych lekarzy Sąd nie znalazł okoliczności uzasadniających zmianę zaskarżonej decyzji ZUS i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Należy wskazać, że w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, dotyczącej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, decydujący jest stan zdrowia ubezpieczonego z chwili wydania decyzji przez organ rentowy. Nie chodzi także o skutki, jakie mogą powstać u ubezpieczonego w przyszłości z uwagi na istniejące schorzenia, zatem Sąd w niniejszym postępowaniu nie ocenia ryzyka wystąpienia określonych zaburzeń organizmu ubezpieczonego w przyszłości. Z opinii wydanych w sprawie przez biegłych wynika bezspornie, że wszystkie zdiagnozowane u ubezpieczonego schorzenia w obecnym stadium zawansowania nie stanowią podstawy do orzekania niezdolności do pracy.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku, albowiem zaskarżona decyzja odpowiada prawu.